

ואמר רבינו ז"ל בספרו של שביל שיחה ושיחה שהיה משיח ומד בר עמנו יכולים להיות על ידה איש בישד ואפילו צדיק גמור בעזרת השם יתברך

טוֹעֵמִיָּה

חיים זכו

פנינים יקרים
מלוקטים ככתבם וכלשונם
מספרי רבינו הק' ותלמידו זיע"א ותלמידיהם ותלמידי תלמידיהם
להשקות ולהחיות נפש כל חי במי הנחל גובע מקור חכמה

גליון של"ז חג הפסח תשפ"ג

טעמו ודאו כי טוב ה'
ואורך זיל גמור בספריו הק' המלאים כל טוב

תשמ"ג, תשמ"ד, תשמ"ה, תשמ"ו, תשמ"ז, תשמ"ח, תשמ"ט, תש"ס, תש"פ, תש"ק, תש"י, תש"ח, תש"ז, תש"ו, תש"ה, תש"ד, תש"ג, תש"ב, תש"א, תש"ז, תש"ח, תש"ט, תש"פ, תש"ק, תש"י, תש"ח, תש"ז, תש"ו, תש"ה, תש"ד, תש"ג, תש"ב, תש"א

כי כל שיחה שלו היא התעוררות נפלא ונודא מאד ודרך ישרה ונכונה מאד לעבודת השם יתברך לכל אהר לפי מדרגתו יתיה

ואמר רבינו ז"ל בספרו של שביל שיחה ושיחה שהיה משיח ומד בר עמנו יכולים להיות על ידה איש בישד ואפילו צדיק גמור בעזרת השם יתברך

ענינא דיומא

טועמיה

קדושת ליל הסדר

כָּל הַרְפוּאוֹת בְּגוֹף וְנַפֶּשׁ

ואתה בני חביבי אל תצטער רק תתחזק להפך גם זה לשמחה. פי הלא בכר הקדמתי לכתב לך שהתכרח לסבל מעט מרירות כי אי אפשר לקבל השלום שהוא רפואות הנפש והגוף כי אם על ידי מרירות וכו', אך השם יתברך מרחם מאד ומשליך חטאותינו אחר גוו ואינו שולח מרירות כי אם מעט כפי יכולתו. ובחסדי ה' ונפלאותיו ימתיק ויבטל גם זאת המרירות וישלח לו רפואה שלמה מן השמים מהרה וישוב לאיתנו ביותר שאת, ואני עיני תלויזת אל ה' בתפלה ותחנונים ישלח עזרו מקדש ומציון יסעדהו. ואזכה מהרה בימי חל המועד לשמע שמועות טובות מִפְּנֵי וְלֹא תִישׁוּעָה. טוב להודות לה' אשר בכר הקדים לנו רפואות לכל. פי מכתבו ששלחתי על ידי ר"ד על ידי זה נסתבב שעזרני ה' יתברך שכתבתי בספר מה שהאיר ה' עיני בענין פסח, גדולים מעשי ה'. וכו' בטחתי בכח וזכות אדונינו מורנו ורבנו הנזרא זכר צדיק וקדוש לברכה שהכל יתהפך לטובה. רק חזק ואמין מאד לשמח בְּחַג הַקִּדּוּשׁ הַזֶּה בַּפֶּרֶט עַל הַפֶּדֶר. ושתה בלב טוב יינה של הארבע פוסות של ישועות, כי עם ה' החסד כי טובו וחסדיו אינם נפסקים לעולם. ובפרט שתהלה לאל יש לנו על מי להסמוך בעלמא דין ובעלמא דאתי:

ותאמין פי גם אתה נרשם בלב וזכרוננו לברכה. והוא יודע מכאוביך ועוסק ברפואתך וישועתך לנצח. בטח בה' ותתפלל אליו. ותתחזק בשמחת הרגל פי עתה אתה צריך דיקא להתחזק יותר בשמחה שהוא רפואה לכל המפוזת ולכל החולאת, בפרט בְּחַג הַקִּדּוּשׁ הַזֶּה שְׁנֵאָמַר עָלָיו הַשִּׁיר יְהִי לָכֶם כְּלִיל הַתְּקַדֵּשׁ חַג שֶׁהוּא לִיל שְׂמֹרִים וְכוּ', הַלִּילָה הַזֶּה שֶׁל פֶּסַח שְׁנַתְעוֹרְרִין אָז כָּל הָעֶשְׂרָה מִיְּנֵי נִגּוּן וְשִׁיר שִׂמְחָהם כָּל הַרְפוּאוֹת בְּגוֹף וְנַפֶּשׁ לָכֶם וְלָנוּ וְלְכָל יִשְׂרָאֵל אָמֵן כֵּן יְהִי רָצוֹן:

עלים לתרופה ער"פ תר"ג

עניינא דיומא

טועמיה

קדושת ליל הסדר

לְשָׁנָה הַבָּאָה בִּירוּשָׁלַיִם

כָּל דְּכַפֵּינ יֵיתִי וַיִּיכּוֹל וְכוּ' בִּי עַל יְדֵי גְמִילוּת חֶסֶד וַצְדָקָה וְהַכְנָסֶת אֹרְחִים עֲנִיִּים נַעֲשֶׂה בְּחִינַת אֲתֵּעְרוּתָא דְלִתְתָּא לְהָרִים קָרָן הַקְדָּשָׁה גַם בֵּין מַעֲנִיּוֹתָהּ וְשִׁפְלוּתָהּ וְכֵאן הוּא אֲדַרְבָּא מֵאַחַר שְׁהֵשֵׁם יִתְבָּרֵךְ חֲמַל עָלֵינוּ רַק בְּאֲתֵּעְרוּתָא דְלַעֲיֵלָא וְהַקִּים מַעֲפָר דָּל וְכוּ' עַל בֵּין גַּם אֲנַחְנוּ צָרִיכִין לְהִתְנַהֵג בְּמִדָּה זוֹ לְחֹס וּלְרַחֵם עַל הָעֲנִיִּים, בְּפֶרֶט בִּי חַג הַפֶּסַח הוּא כְּנֶגֶד אַבְרָהָם אָבִינוּ ע"ה וְהוּא הָיָה מִפְּלֶג מְאֹד בְּמִדָּה זוֹ שֶׁל הַכְּנָסֶת אֹרְחִים כְּמִבְּאָר בְּתוֹרַת הַקְדוּשָׁה וְכִמוֹ שֶׁאָמְרוּ רַז"ל (בבא מציעא פו:).

וְזֶה הַשָּׁתָּא הָכָא לְשָׁנָה הַבָּאָה בְּאַרְעָא דִּישְׂרָאֵל וְכוּ' בִּי אָמְרוּ רַז"ל (ראש השנה יא.) בְּנִיסָן נִגְאָלוּ וּבְנִיסָן עֵתִידִין לִגְאָל וְאָמְרוּ רַז"ל בְּמִדְרַשׁ רַבָּה (בא פ' י"ח) עַל פְּסוּק לֵיל שְׁמוֹרִים הוּא לֵה' וְכוּ' וְכוּ' אֵלֶיהוּ וּמְשִׁיחַ מִתְגַּדְּלִין שְׁנַאֲמַר אָמַר שׁוֹמֵר אֶתָּא בּוֹקֵר וְגַם לַיְלָה וְכוּ' בַּיּוֹם שֶׁעָשִׂיתִי לָכֶם תְּשׁוּעָה וּבְאוֹתָהּ לַיְלָה הָיוּ יוֹדְעִים שֶׁאֲנִי גְאֹלְכֶם וְכוּ', אִם בֵּין מִבְּאָר וּמוֹבֵן שְׁבָכַל לַיְלָה רֵאשׁוּנָה שֶׁל פֶּסַח נִמְשָׁךְ הַתְּנוּעָצוֹת הַגְּאוּלָּה שֶׁלְעֵתִיד וּבְזֶה אָנוּ מִתְנַחֲמִין בְּגִלּוּתֵינוּ לְהַמְשִׁיךְ עָלֵינוּ עֲכָשׁוּ גַם בֵּין בְּחִינַת הַחֲרוּת וְהָאֲרַת הַמּוֹחִין שֶׁלְעֵתִיד, וְעַל בֵּין גַּם בְּסִיּוּם הַהֲגָדָה מְסִימִין גַּם בֵּין לְשָׁנָה הַבָּאָה בִּירוּשָׁלַיִם, בִּי אֶלְמָלָא וְכוּ' בּוֹדֵאֵי וּבְלִתִּי סֶפֶק הָיָה רְאוּי לְהִיּוֹת כֶּךָ כְּפִי הָאֲרַת הַקְדָּשָׁה הָעֲלִיּוֹנָה הַמְּאִירָה עַל כָּל אֶחָד מִישְׂרָאֵל בְּלַיְלָה הַזֶּה.

נחת השלחן או"ח תע"ב

עמוד זה נתרם לע"נ הרה"ח ר' אליעזר דוד ב"ר יוסף
צייטלין ז"ל - נלב"ע י"ד ניסן תשע"ה ת.נ.צ.ב.ה.

עניינא דיומא

טועמיה

קדושת ליל הסדר

וְעַכְשָׁו קָרְבָנוּ הַמָּקוֹם

מתחיל בגנות ואומר מתחלה עובדי עבודה זרה היו אבותינו ועכשו קרבנו המקום לעבודתו, וזה תשובה מספקת וידיעה הכרחית לכל אחד לבל יתפלא על עצמו מהנעשה עמו בכח בחירתו כי הוא פעם פשר ופעם פסול וכו', כי משרש בנו דבר זה ממה שאבותינו היו מתחלה עובדי עבודה זרה ככל הגוים רק שבחסדו קרב אותנו אליו ובחר בנו מכל העמים וכו' ועל פן תיצר הרע וכל האמות שהם בחינת הסטרא אחרא מתגרים בנו ביותר.

רק שגם זאת צריך לידע שעכשו קרבנו המקום לעבודתו, וידוע שמלת ועכשו מגבלת את הזמן ביותר, הינו ועכשו דיקא בזה היום והשעה והרגע שאנו מדברין ועוסקין בו, כי צריכין להאמין שבלילה הזאת ובפרט בשעה זו שישראל יושבין על הסדר ועוסקין בספור יציאת מצרים ולקיים המצות שבזאת הלילה, נמשך אז מלמעלה הארה גדולה כזאת על כל אחד מישראל עד שכל אחד יכול להתקרב לעבודת ה' יתברך בהתקרבות אמתי אפילו אם עבר עליו מה שעבר.

וזהו שמבאר שנאמר ויאמר יהושע דיקא, שהוא בחינת לבנה, ואליו ולבחינתו נוגע הדבר ביותר, כי הלבנה פעמים היא חסרה ופעמים היא מלאה, ומזה שרש הבחירה של האדם, אל כל העם, כי זה מכרח לכל אדם לידע מזה, פה אמר ה' וכו' בעבר הנהר ישבו אבותיכם וכו' ויעבדו אלהים אחרים ואקח את אביכם את אברהם ואולך אותו בכל ארץ כנען, ששם מסגל ביותר להמשיך קדשת התקונים הנ"ל.

נחת השלחן או"ח תע"ב

ענינא דיומא

טועמיה

ד' מוסות

בְּהִתְעוֹרְרוּת וּדְבָקוֹת גָּדוֹל

זוהי בחינת ארבע מוסות של יין בליל פסח, כי יין בחינת התלהבות הלב שנתעורר על ידי המשפט הנ"ל, כי המשפט בין לטוב ובין להפך נקרא בשם שתיית כוס יין, כמו שכתוב כי אלקים שופט וכו' כי כוס ביד ה' ויין חמר וכו'. ולהפך לטובה נקראת הישועה בשם כוס ישועות, כמו שכתוב כוס ישועות אשא וכו'. וכתוב תערוך לפני שלחן וכו' כוסי רוגיה. ועקר קבול השכר שיקבל כל אחד ביום הדין והמשפט הוא בחינת יין המשמר בענביו וכו', נמצא שיין בחינת משפט, וזה בחינת אדמימות היין, כמו שכתוב אל תרא יין כי יתאדם וכו' בחינת דין ומשפט.

ועל כן יין יש בו שני פחות זכה נעשה ראש לא זכה נעשה רש, כי זכה דהינו מי שזוכה לשפט את עצמו עד שנתעורר אש המשפט דקדשה לשרף ולבער הרע שסביב הנפשות שהם גם כן אש דסטרא אחרא בחינת חמימות אש של כל התאוות רעות שצריכין לשרפו על ידי אש המשפט הנ"ל, כי מהאש יצאו והאש תאכלם ומי שזכה לאש המשפט דקדשה הנ"ל אזי היין בקדשה בבחינת זכה נעשה ראש, בחינת ראש ומוחין.

כי המשפט הוא בחינת תקון המוח והחכמה שמשם נמשך המשפט, כמו שמבאר שם בהתורה הנ"ל. בבחינת כי חכמת אלקים בקרבן לעשות משפט וכו', הינו שאז זוכין על ידי אש המשפט וכו' שעתה יתלהב הלב בשלהובין דרחימותא, שזהו בחינת יין שבקדשה, שעל ידו נתחמם ונתלהב הלב לה' יתברך בהתעוררות ודבקות גדול בבחינת נזפירה דדיף מיין מישרים אהבוף, מישרים דיקא, בחינת אהבת מישור בלי שום עקמומיות, כמו שפרש רש"י שם, בחינת וחקף פיין הטוב הולך לדודי למישרים וכו'.

ליקוטי הלכות הרשאה ד' יד

עמוד זה נתרם לע"נ

מרת יענטא פראדל בת ר' יהושע אריה ע"ה

ענינא דיומא

טועמיה

ד' כוסות

יין טוב ונפלא מאד

גם ספר לי אשר מנהג הגאון הקדוש הרב זי"ע א מטשעהרין, שהיה לומד ומעין בכל שנה ושנה בפרס חג הפסח את ספור המעשה השניה שבספר ספורי מעשיות הוא המעשה הקדוש ממלך וקיסר, והיה אומר שספור המעשה זו שיכת ביחוד לחג הפסח, פי ענין הארבע כוסות יין מרמוז במעשה זו כמעט בפרוש, הינו בזה שמובא בהמעשה שהבת קיסר נתנה לשתות יין ארבע פעמים, ושעל ידי זה היתה נצולת מספנות, שנה בחינת ארבע לשונות של גאלה:

פעם א' כשהיתה בהספינה של בן הסוחר, וכשהגיעו לעירו צותה עליו שיתן יין לשתות לכל המאטראסן שהוליכו הספינה וכו', ועל ידי זה נמלטה ונצולה הימנו.

פעם ב' כבדה ונתנה יין להאחד עשר בנות שרים (פאנים) שהיו עמה על הספינה, ועל ידי זה ברחה עמם מהמלך שהביאה בעל כרחיה לביתו ונצולה גם ממנו.

פעם ג' כבדה ונתנה יין להי"ב גזלנים שהיו על האי שנקלעו לשם שרצו להורגם מתחלה, ואחר כך כשבדבורי חכמתה הצליחה לשכנע אותם והסכימו להחיותם ולשאת אותן לנשים וכו', ושתו מן היין ונשתכרו, ואז שחטו את הי"ב גזלנים ונצולו מידם.

פעם ד' נתנה יין להמלכה ואנשיה וכו', כשהתחפשה במלבושי זכר, ועל ידי זה נתגלגל הדבר שבאו לעירם וכו', ושם היה ישועתה השלמה, פי שם מצאה סוף סוף את הבן מלך שהוא החתן האמתי שלה, כן יזכנו ה' יתברך להחיש גאלתנו ופדות נפשנו להושע במהרה תשועת עולמים, עין שם.

ועל פי כל פרטי מעשה הנ"ל, היה מבאר ומפרש כל עניני ומנהגי ישראל עם קדוש השכינים לחג המצות הקדושים וכל המסתעף מהם במאמרי ודרושי חז"ל הקדושים בגמרא ומדרשים והמבארים בספרים הקדושים שבנגלה ושבנסתר וכו' – כל שנה ושנה באפן ודרך חדש לגמרי.

שערי צדיק מכתב ע"א

עניינא דיומא

טועמליה

ד' כוסות

וַיֹּאמֶר ה' סְלַחְתִּי כְּדַבְרֶיךָ

שְׁלוֹם לְאַהֲבָי בְּנֵי חֲבִיבֵי מוֹרְנוּ הָרַב יִצְחָק גֵּרוֹ יְאִיר: מִכְּתָבְךָ קִבַּלְתִּי עִם הַיַּיִן גָּפֶן, יִשְׁלַם ה' פְּעֻלָּךְ וְתִהְיֶה מִשְׁכַּרְתְּךָ שְׁלֵמָה מֵאֵת ה', וְתִזְכֶּה לְשִׂמְחַת בְּשִׂמְחַת הַחַג וּלְהִזְהַר מִמַּשְׁהוֹ חֲמִין בְּגִשְׁמִיּוֹת וְרוּחַנִּיּוֹת. וּמִחַמַּת הַטְּרָדָא אֵי אֲפֹשֶׁר לְהֶאֱרִיךְ יוֹתֵר וְעוֹד חֲזוֹן לְהִרְחִיב הַדְּבוּר אִם יִרְצֶה הַשֵּׁם. וְשְׁלוֹם וְחַיִּים וְשִׂמְחָה, וְתִזְכֹּר הַדְּבָרִים שְׁפָתַי בְּכָר וַיַּעֲרַב לְךָ לְעַד:

דְּבָרֵי אָבִיךָ הַמְצִיפָה לִישׁוּעָה: נָתַן מִבְּרַסְלָב:

וּשְׁשׂוֹן וְשִׂמְחָה יִשְׂגוּ וְלִהְפֹךְ כָּל הַיְגוֹן וְאֲנַחָה לְשִׂמְחָה, אֲשֶׁר זָכִינוּ בְּדוֹרוֹת הָאֵלֶּה לְהַתְגַּלּוֹת נוֹרָאוֹת כְּאֵלֶּה, שֶׁהַצַּדִּיק הָאֵמֶת יָכוֹל לְכַפֵּר עוֹנוֹת עַל יְדֵי שְׁתֵּית יַיִן, כְּמוֹ שְׁפָתוֹב וַיֹּאמֶר ה' סְלַחְתִּי כְּדַבְרֶיךָ וְכוּ', וּבּוֹדָאֵי מִצּוֹת שְׁתֵּית יַיִן שֶׁל אַרְבַּע כּוֹסוֹת בְּפִסְחָא נּוֹגַע לְעֵנִין זֶה, יִמְלֵא פִי תְהִלַּת ה' אֲשֶׁר זָכִיתִי לְשִׁמְעַת זֹאת וּלְהַדְפִּיסוֹ עַד שְׁחֲזַר הָאוֹר אֲצִלִּי לְחֲזוֹר וּלְקַבֵּל מִתְלִמִּידִי, שְׂיִזְכִּירוּנִי נִפְלְאוֹת ה' בְּכָל פַּעַם אֲשֶׁר שָׁמְעָה אָזְנִי וְתִבֶּן לָהּ כִּי לֹא דְבַר רִיק הוּא כָּל דְּבוּר וְדְבוּר שְׂזָכִינוּ לְשִׁמְעַת מִמֶּנּוּ זְכוּרֵנוּ לְבִרְכָה הַנְּאֻמָּרִים בְּסִפְרֵי הַקְּדוּשִׁים, אֲשֶׁרֵי הַשֵּׁם לְבוֹ עֲלֵיהֶם, שִׁימוּ לְבַבְכֶם הַיֵּטֵב לְדַבְרֵי הַקְּדוּשִׁים הַנִּפְלְאִים וְהַנּוֹרָאִים אֲשֶׁר לֹא נִשְׁמַע כְּזֹאת וְכוּ':

עלים לתרופה ה' אחרי תקצ"ב

אכילת מצה

טוֹעֲמִיָה

ענינא דיומא

בְּאֲכִילַת מִצָּה מִתְקַנִּים הַדַּעַת

בְּתַחֲלָה עָלָה בְּמַחֲשָׁבָה לְבָרָא אֶת הָעוֹלָם בְּמִדַּת הַדִּין מֵאַחַר שֶׁהַכֹּל נִבְרָא בְּשִׁבִיל הַבְּחִירָה שֶׁעֲקָרָה בְּשִׁבִיל שִׁיקְבַּל שְׁכָרוֹ בְּדִין וּבְמִשְׁפָּט בְּנ"ל. אִךְ רָאָה שֶׁאֵין הָעוֹלָם מִתְקַיֵּם עִמָּד וְהַקָּדוֹם מִדַּת הַרַחֲמִים וְכוּ', הֵינּוּ בָּעֵת שֶׁאֵין זֹכִים עַל פִּי מִשְׁפָּט, הוּא זֶן וּמִפְרִנֵּס אוֹתָנוּ בְּרַחֲמִים כְּמוֹ הַמְּלֹאכִים שֶׁאֵין לָהֶם בְּחִירָה וְנִזְוָגִים בְּרַחֲמִים לְבַד, וְעַל כֵּן נִקְרָאת הַמִּצָּה לָחֵם עֲנִי, בְּחִינַת עֲנִיּוֹת, בְּחִינַת נְהֻמָּא דְכִסּוּפָא שֶׁמְקַבְּלִים הַפְּרִנָּסָה עִתָּה שְׁלֵא בְּמִשְׁפָּט, רַק כְּמוֹ עֲנִי דְלִית לֵהּ מַגְרָמָה כְּלוּם, רַק נִזְוֵן בְּחֶסֶד מֵה שֶׁמִּשְׁפִּיעִים לוֹ בְּחֻנָּם, כְּמוֹ הַמְּלֹאכִים בְּחִינַת לָחֵם אֲבִירִים אֲכַל אִישׁ כְּנ"ל.

וְזֶה שְׂכָתוֹב בְּזִהָר הַקָּדוֹשׁ שֶׁמִּצָּה הִיא אֲסוּתָא וְכִשְׂאוּכָלִים אוֹתָהּ בְּשִׁבְעַת יְמֵי הַפֶּסַח יְכוּלִים לֶאֱכַל אַחַר כֵּן מֵה שִׁירְצָה, הֵינּוּ פִי בְּזֶה בְּעֵצְמוֹ שֶׁאֵנוּ אוֹכְלִים מִצָּה בְּפֶסַח אָנוּ מְקַבְּלִים רְפוּאָת נַפְשֵׁנוּ, כִּי עַל יְדֵי אֲכִילַת מִצָּה אָנוּ מִתְקַנִּים הַדַּעַת שֶׁנֶּדַע תָּמִיד אֲפִלּוֹ כִּשְׂנֵאֲכַל חֲמִץ אַחַר הַפֶּסַח שֶׁהוּא יִתְבָּרֵךְ רַב חֶסֶד וּמְרֻבָּה לְהַטִּיב וְאֵין עוֹל בְּמִשְׁפָּטוֹ חֶסֶד וְשְׁלוֹם, אִךְ עַל פִּי שֶׁפְּרִנָּסְתָנוּ דְחֻוּקָה לְפַעֲמִים, כִּי אֲדַרְבָּה, מֵעַט הַפְּרִנָּסָה שֶׁנִּזְוֵתָן לָנוּ הַכֹּל הוּא בְּחֶסֶד וּבְרַחֲמִים לְבַד, כִּי קִלְקַלְנוּ אֶת מַעֲשֵׂינּוּ וְקִפְחָנוּ אֶת פְּרִנָּסְתָנוּ. וְכֹל פְּרִנָּסְתָנוּ הוּא רַק בְּחֶסֶד חֻנָּם לְבַד. וְזֶה עֲקָר בְּחִינַת תְּקוּן הַמִּשְׁפָּט שְׁלֵא לְהַרְהֵר אַחַר מִשְׁפָּטֵינוּ יִתְבָּרֵךְ כְּנ"ל. וְזֶה מְקַבְּלִים עַל יְדֵי אֲכִילַת מִצָּה שְׁבַעַת יְמֵי הַפֶּסַח, שֶׁהוּא בְּחִינַת מֵאֲכַל הַמְּלֹאכִים, בְּחִינַת מֶן, שֶׁעַל יְדֵי זֶה אָנוּ מִתְקַנִּים דַּעַתָנוּ שֶׁאֲפִלּוֹ כִּשְׂנֵאֲכַל אַחַר כֵּן הַחֲמִץ, לֹא יִתְחַמֵּץ לְבַבְנוּ לְעוֹלָם, רַק נֶדַע תָּמִיד כִּי יִשָּׁר מִשְׁפָּטֵנוּ, כִּי כֹל פְּרִנָּסְתָנוּ תָּמִיד הוּא רַק בְּחִינַת מֶן לְבַד.

ליקוטי הלכות ר"ח ו' יח

ענינא דיומא

טוּעַמִיָּה

התפילה של בסח

עַל יְדֵי אַמְיֵרַת הַלֵּל
 בְּקוֹל גָּדוֹל זוֹכִים
 לְאַהֲבַת הַשֵּׁם יְתִבְרַךְ:

ספר המידות אהבה

מֵרְפוּז בַּתְּרַגּוּם (אִיכָּה ב): שְׁבַכְסַח
 צוֹעֲקִין בְּהַתְּפִלָּה בַּמוֹבָא עַל
 פְּסוּק: "קוֹל נָתַנוּ בְּבֵית ה' כְּיוֹם
 מוֹעֵד", פֶּקֶל עֲמָא דַּמְצֵלִין
 בְּחֻגָא דַּפְסָחָא, עֵין שָׁם בַּתְּרַגּוּם:

לקוטי מוהר"ן ר"א

עניינא דיומא

טועמיה

אמילת מרור

שזכה להרגיש המרירות

אפילו אחר בחינת הגאולה והישועה, כשזוכין להתגבר על יצרו ולהכניע המלכות דסטרא אחרא ולקבל עליו על מלכות שמים שלמה ולהמשיך מוחין גדולים, אף על פי בן צריכין לזכר היטב גדל המרירות שעבר עליו קודם שזכה לזה, בכדי להודות לה' חסדו על גודל הנפלאות שעשה עמנו.

וגם כי באמת המרירות הזו יש לו חלק גדול בהגאולה והישועה שזכה אחר כך, כי אח"כ כשזוכין לתשובה שלמה ולכנוס בחדרי הקדושה, אזי הקדוש ברוך הוא מצרף וחושב ומזכיר גם אלו המחשבות של המרירות שהיה לו לאדם קודם שזכה לזה, כי על ידי הרגשת המרירות הרבה לצעק ולהתפלל לה' יתברך על זה כל כך עד שנענה וזכה לישועה שלמה, ואלמלי לא הרגיש תחלה את המרירות של הפגמים, רק כל הדרכים שלו היו ישרים בעיניו ח"ו, מי יודע להיכן היה נתעה ונאבד לגמרי ח"ו.

ועל בן צריכים לאכול מרור זכר למה שמררו המצרים את חיי אבותינו במצרים, ומצוה מן המבחר בחסא דחס רחמנא עלן ופרקינן, הינו לידע ולזכר שעקר הגאולה והישועה מן המרירות, וגם הרגשת המרירות בעצמו קודם הישועה, הכל הוא רק בהמלת השם יתברך וברב רחמיו וחסדיו יתברך וכו', כי אין בשר המת מרגיש באזמל כמו שאמרו רז"ל, וצעקנו להשם יתברך עד שזכינו לישועה.

נחת השלחן או"ח תע"ב

ענינא דיומא

טועמיה

שיר השירים

אַחֲזִיתוּ וְלֹא אֲרַפְנוּ

כָּל אָדָם הַרוֹצֵה לְהִתְקַרֵּב אֵלָיו יִתְבַּרֵךְ, הָעֶקֶר וְהַיְסוּד שֶׁצָּרִיךְ לְהִתְגַּבֵּר מְאֹד מְאֹד – לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה תָּמִיד וּלְעֲשׂוֹת הַמְצוּוֹת בְּשִׂמְחָה גְּדוֹלָה, וְכָל מֶה שִׁיּוֹדֵעַ רְחוּקוֹ יוֹתֵר צָרִיךְ לְהִתְגַּבֵּר יוֹתֵר וְיוֹתֵר לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה, בְּפֶרֶט בְּשַׁעַת עֲשִׂית אֵיזָה מְצוּה אֲשֶׁר הוּא גַם הוּא זֹכֵה לְעֲשׂוֹת מְצוּוֹתָיו יִתְבַּרֵךְ, אֲשֶׁר אֹר כָּל מְצוּה וּמְצוּה אֵין כָּל הָעוֹלָמוֹת יְכוּלִין לְקַבֵּל כִּי אִם יִשְׂרָאֵל עִם קְדוּשׁ שְׂזוּכִין לְעֲשׂוֹתָם בְּזֵה הָעוֹלָם, וְאִזּוּ יִזְכֶּה לְעֲלוֹת מֵעֵלָה מֵעֵלָה עַד שְׂבַח־מַלְאָכִים ה' יִזְכֶּה לְהַכְלִיל בְּבַחֲיַנַּת הַתְּשׁוּעָה הַיְכָלִין הַגְּבֹרִים כִּפִּי בַחֲיַנַּתוֹ, שְׂזוּהוּ בַחֲיַנַּת מֶה שְׂנַמְשֵׁךְ עָלָיו לְפַעֲמִים אֵיזָה הַתְּנוּצָצוֹת אֱלֹקוֹת כָּל אֶחָד כִּפִּי מֶה שִׁיּוֹדֵעַ בְּנַפְשׁוֹ שְׂאִי אֶפְשֶׁר לְדַבֵּר בְּזֵה כָּלֵל, וְאִזּוּ הָעֶקֶר שֶׁיִּתְגַּבֵּר שְׂלֹא יַעֲבֹר מִמֶּנּוּ הַהִתְנוּצָצוֹת לְגַמְרֵי חַס וְשְׁלוֹם, רַק שִׁישָׂאֵר מִמֶּנּוּ רְשִׁימוֹ טוֹבָה וְיִרְאָה לְקִשׁוֹר הַרְשִׁימוֹ אֵלָיו בְּכַמָּה וְכַמָּה קִשְׁרִים קִימִים וְחִזְקִים, דְּהֵינּוּ שְׂלֹא יִנִּיחַ שִׁיעֲבֹר מִמַּחֲשַׁבְתּוֹ זְכוּרֹן הַהִתְנוּצָצוֹת, וְעַל יְדֵי זֶה יִזְכֹּר אֶת עֲצֻמוֹ בְּכָל פַּעַם בּוֹ יִתְבַּרֵךְ, כְּדִי שִׁיּוּכַל לְעַמֵּד בַּמְלַחְמָה שְׂמַתְגַּבְּרַת בּוֹ בְּיוֹתֵר כְּשִׂמְתַּחִיל רוּחַ ה' לְפַעֲמוֹ לְהִתְנוּצֵץ אֵלָיו אֱלֹקוֹתָיו יִתְבַּרֵךְ וְכַנִּי"ל:

וְכָל זֶה מְרַמֵּז הַיֵּטֵב בְּפַסּוּקֵי שִׁיר הַשִּׁירִים שֶׁכָּל מַדְבַּר מְנַעֵם דְּבִקּוֹת אֱלֹקוֹתָיו יִתְבַּרֵךְ. וְזוֹהוּ קוֹל דְּוָדִי דוֹפֵק פֶּתַחִי לִי וְכוּ'. שְׂמַגִּיעַ אֵלָיו אֵיזָה הַתְּנוּצָצוֹת, וְכִשְׂאִינוּ מִתְעוֹרֵר לְהִתְקַרֵּב אֵלָיו יִתְבַּרֵךְ כְּרֹאֵי שְׂזוּהוּ בַחֲיַנַּת פְּשֻׁטִי אֶת כַּתְנֵתִי אֵיכָכָה אֶלְבֶּשֶׁנָּה וְכוּ', שְׂמַתְרִשָׁל וּמִתְעַצֵּל לְהִתְעוֹרֵר בְּאֵמַת לְעַבּוֹדָתוֹ יִתְבַּרֵךְ, אִזּוּ דְוָדִי שְׂלַח יָדוֹ מִן הַחוּר, שְׂמַרְמֵז שֶׁהַשֵּׁם יִתְבַּרֵךְ מִתְחִיל לְעוֹרְרוֹ וְכוּ', עַל כֵּן צָרִיךְ כָּל אָדָם לְהִתְגַּבֵּר מְאֹד שִׂיאֲחֹז עֲצֻמוֹ בַּהִתְנוּצָצוֹת הַגְּבֹרִים וְיִקְשֹׁר אוֹתוֹ בְּמַחוֹ וּמַחֲשַׁבְתּוֹ בְּקִשְׁרִים חִזְקִים כְּדִי שְׂלֹא יִהְיֶה נִשְׁכָּח מִמֶּנּוּ, עַד שִׁיִּזְכֶּה לָבוֹא עַל יְדֵי זֶה לְתַכְלִית הַטּוֹב, בְּבַחֲיַנַּת אַחֲזִיתוּ וְלֹא אֲרַפְנוּ עַד שֶׁהִבִּיאֲתוֹ וְכוּ', שִׂיאֲחֹז בּוֹ בְּלִי רַפְיוֹן עַד שִׁיָּבֹא עִמּוֹ לְבַחֲיַנַּת הַבַּיִת הַמְּקֻדָּשׁ, שֶׁהִיא בַחֲיַנַּת בַּיִת אֲמִי, כְּמוֹ שֶׁפָּרַשׁ רַש"י שָׁם, אָמֵן כֵּן יְהִי רְצוֹן.

ליקוטי הלכות אישות ד' יד

עמוד זה נתרם לזכות

אברהם יהודה בן צינא הגה וכל משפחתו שיחי

ענינא דיומא

טועמיה

יום שני של פסח

פֶּתֶאם מְסַלְקִין הַיָּדִים מִמֶּנּוּ

בפסח אז הוא התחלת התקרבות ישראל לאביהם שבשמים, כי אז הוא יציאת מצרים שיוצאין ממ"ט שערי טמאה ונכנסין במ"ט שערי קדשה ומבאר בפגנות ומוכא בדברינו שביום ראשון של פסח נמשכין כל המחין ואז הוא התקרבות גדול מאד. ואחר כך ביום שני – ראשון לספירה אז מסתלקין המחין ומתחילין לקבלם בהדרגה כסדר וכבר מבאר בשם הבעל שם טוב ז"ל על זה שהוא בחינת והוא ינהגנו על מות, כמו שמוליכין את התינוק ומלמדין אותו לילך שבתחלה מוליכין אותו בימים, ואחר כך פתאם מסלקין הידים ממנו כדי שילך מעצמו, כמו כן הוא בעבודת ה' שבתחלת ההתקרבות מסייעין להאדם ומוליכין אותו בדרך הישר. ועל כן אין חזק פתחלת החסידות ואחר כך נופל מהתלהבות הזאת, כי מסלקין ממנו ההתלהבות שבא עליו מלמעלה ומניחין לו לילך בעצמו, שזהו בחינת פסח וספירה כנ"ל.

וענין זה מתנהג בכל אדם כמה וכמה פעמים אין מספר בכמה וכמה בחינות שונות וכו', נמצא, שביום שני של פסח נמשך על ישראל בחינה הנ"ל בחינת שלום שלום לרחוק ולקרוב, כי אז צריכים זאת, כי אז הוא תחלת ההתקרבות שהאיר עליהם הארה גדולה ונפלאה בשעת יציאת מצרים ביום ראשון של פסח על כן תכף ביום שני מסלק מהם גדל ההארה הזאת ומראה להם התרחקות קצת והמצריים שהם הסטרא אחרא מתחילים מחדש לרדף אותם וכו'. וכל זה הוא בחינה הנ"ל, כי הכל בשביל התקרבות, כי ההתרחקות תכלית ההתקרבות וכו"ל.

ליקוטי הלכות שילוח הקן ה' טו

חומרות יתירות בפסח

טועמיה

ענינא דיומא

רק לילך בדרך אבותינו

רַבֵּנוּ זְכוּרֵנוּ לְבִרְכָה הַזֹּהִיר מְאֹד לְבָלִי לְהַחְמִיר חֲמֵרוֹת יְתָרוֹת בְּשׁוֹם דָּבָר כִּי אֵין הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא בָּא בְטְרוּנְיָא עִם בְּרִיּוֹתָיו, וְלֹא נִתְּנָה הַתּוֹרָה לְמַלְאָכֵי הַשָּׁרָת וְכוּ'. וְאָמַר אֲזִי שְׂאִיתָא שְׂרָאוּי לְכָל אָדָם שְׂיִבְחָר לְעַצְמוֹ מִצְוָה אַחַת, שְׂבִאוֹתָהּ הַמִּצְוָה יִדְקֶדֶק הִרְבֵּה וּיִקְיָם אוֹתָהּ הַמִּצְוָה עִם כָּל הַחֲמֵרוֹת וְהַדְּקוּקִים, וְכַעֲיִן שְׂמַצִּינוּ בְּגִמְרָא אַבִּיךָ בְּמֵאֵי זֹהִיר טְפֵי וְכוּ'. וְאַף עַל פִּי כֵן גַּם בְּאוֹתָהּ הַמִּצְוָה אַל יִכְנַס בְּחֲמֵרוֹת שְׂל שְׂגָעוֹן וְשִׁטוֹת וּמְרָה שְׂחֹרוֹת רַק יִדְקֶדֶק בָּהּ בְּלִי שְׂגָעוֹן בְּכָל הַחֲמֵרוֹת. אֲבָל בְּשָׂאֵר כָּל הַמִּצְוֹת אֵין צְרִיכִין לְהַחְמִיר כְּלָל. וְהַלּוֹאֵי שְׂנִזְכָּה לְקָיָם אֶת כָּל מִצְוֹת הַתּוֹרָה כְּפִשׁוּטָן מִמֶּשׁ בְּלִי שׁוֹם חֲמֵרוֹת.

וְגַם בְּעֵינֵי הַחֲמֵרוֹת יְתָרוֹת בְּפֶסַח לֹא הָיָה מְסַכִּים כְּלָל עַל הַמְרָבִים לְדְקֶדֶק יוֹתֵר מֵדַאי וְנִכְנָסִים בְּמְרָה שְׂחֹרוֹת גְּדוּלוֹת וְהַאָרִיךְ בְּשִׂיחָה זֹו אֲזִי, כִּי אִישׁ אֶחָד מֵאַנְשֵׁינוּ שְׂאֵל לוֹ זְכוּרֵנוּ לְבִרְכָה שְׂאֵלָה אַחַת בְּעֵינֵי אֵיזָה חֲמֵרָה בְּפֶסַח אֵיךְ לְהִתְנַהֵג, וְאֲזִי הִתְלוּצִין מִפְּנֵי מְאֹד, וְהִרְבֵּה לְדַבֵּר מִעֵינֵי זֶה שְׂאֵין צְרִיכִין לְחַפֵּשׂ אַחַר חֲמֵרוֹת יְתָרוֹת וְשְׂגָעוֹן וּבְלִבוֹלִים וְכוּ' אֶפְלוּ בְּפֶסַח. וְהַאָרִיךְ בְּשִׂיחָה זֹו הִרְבֵּה אֲזִי כִּי עִקַּר הָעֲבוּדָה בְּאַמַּת הוּא תְּמִימוֹת וּפְשִׁיטוֹת לְהִרְבּוֹת בְּתוֹרָה וּתְפִלָּה וּמַעֲשִׂים טוֹבִים בְּלִי לְחַפֵּשׂ לְחַדֵּשׁ דְּוָקָא חֲמֵרוֹת יְתָרוֹת, רַק לִילְךְ בְּדֶרֶךְ אֲבוֹתֵינוּ הַקְדָּמוֹנִים. וְלֹא נִתְּנָה הַתּוֹרָה לְמַלְאָכֵי הַשָּׁרָת.

שיחות הר"ן רל"ה

עניינא דיומא

טוֹעֲמִיָה

שביעי של פסח

לְשִׁמַּח בְּשִׁמְחַת קְרִיעַת יַם סוּף

וּבִקְשָׁתִי מִמֶּךָ בְּנֵי חֲבִיבֵי שֶׁתְּשִׁמַּח בְּשִׁמְחַת הַחֵג הַקָּדוֹשׁ אֲשֶׁר זָכִינוּ שֶׁהַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ עָשָׂה לָנוּ נִסִּים כְּאֵלֶּה שֶׁהוֹצִיאָנוּ מִמִּצְרַיִם וְקָרַע לָנוּ אֶת הַיָּם הַכֹּל בְּשִׁבְלֵנוּ, כִּדֵּי שְׂגָם אֲנַחְנוּ בַּדּוֹר הַזֶּה שֶׁהוּא אֲנִי וְאַתָּה וְכָל הָאֲנָשִׁים שֶׁבְטוֹלְטִישִׁין וְפֹה בְּרִסְלָב וְשֶׁכָּכֵל עָרֵי יִשְׂרָאֵל בְּמוֹשְׁבוֹתֵיהֶם שֶׁכָּלְנוּ אֵלֶּה אֲנַחְנוּ פֹּה הַיּוֹם חַיִּים, כְּלָנוּ הֵם בְּנֵי הַדּוֹר הַזֶּה, וְעֲלֵינוּ נִפְל חוֹבַת הַיּוֹם הַזֶּה לְשִׁמְחַת בְּשִׁמְחַת קְרִיעַת יַם סוּף, אֲשֶׁר אִזּוּ נִתְגַּלְּהָ אֱלֹהוֹתוֹ וְאֲדִנּוּתוֹ וּמִמְשַׁלְתּוֹ שֶׁל הָאֵין סוּף בְּעַל הָרָצוֹן יִתְבָּרַךְ בְּהַתְגַּלּוֹת נִפְלָא וְנוֹרָא אֲשֶׁר לֹא הָיָה כְּמוֹהוּ עַד אֲשֶׁר רָאִיתָה שִׁפְחָה עַל הַיָּם וְכוּ' וְעוֹלָלִים וְיוֹנְקִים אָמְרוּ זֶה אֵלֵי וְאֲנוּהוּ.

שִׁמַּח בְּנֵי בְּשִׁמְחָה זֹאת, אֲשֶׁר זָכִיתָ לְהֵאֱמִין בְּזֶה עַל כָּל פְּנִים וְלִהְיוֹת בְּכָלֵל יִשְׂרָאֵל עִם הַנְּבָחָר אֲשֶׁר בְּשִׁבְלֵנוּ עָשָׂה אֶת כָּל הַנִּסִּים הָאֵלֶּה, וּבָאֵם לֹא הָיָה מִסְתַּכֵּל עַל הַטּוֹב שֶׁבָנוּ לֹא הָיָה עוֹשֶׂה לָנוּ נִסִּים כְּאֵלֶּה, כְּלָל הַדְּבָר חִזְק וְאֱמִץ לִהְיוֹת אֶךְ שִׁמַּח תְּמִיד בְּכָל יוֹם, כְּמוֹ שֶׁכָּתוּב יִשְׁמַח יִשְׂרָאֵל בְּעוֹשָׁיו, וְכִתִּיב יִגַּל יַעֲקֹב יִשְׁמַח יִשְׂרָאֵל, וּבִפְרָט בְּיוֹם טוֹב קֹדֶשׁ יוֹם קְרִיעַת יַם סוּף, כִּי תִהְיֶה לְאֵל יֵשׁ לָנוּ בְּמָה לְשִׁמַּח בְּפִשְׁטוֹת אֲשֶׁר בָּחַר בָּנוּ מִכָּל עַם וְרוֹמְמָנוּ מִכָּל לְשׁוֹן וְכוּ', וּבִפְרָט שֶׁזָכִינוּ בַּדּוֹר הַזֶּה שְׂאִין אֲנוּ מִתְנַגְּדִים עַל בְּעַל הַשִּׁמְחָה הָאֱמֵתִי שֶׁהוּא מְקוֹר הַשִּׁמְחָה מְקוֹר הַקְּדוּשָׁה מְקוֹר הָאֱמוּנָה מְקוֹר הַחַיִּים הָאֱמֵתִיִּים וְהַנְּצִחִיִּים מְקוֹר הַחֲכָמָה, אֲשֶׁרִינוּ שֶׁזָכִינוּ לָזֶה.

עֲלֵינוּ לְשַׁבַּח לְאֲדוֹן הַכֹּל עַל כָּל הַטּוֹב הַנִּפְלָא אֲשֶׁר הִפְלִיא לְעֲשׂוֹת עִמָּנוּ, אֲשֶׁר לֹא יֵאֱמָן כִּי יִסְפָּר שֶׁאֲנַחְנוּ בְּשִׁפְלוּת כְּזֶה נִזְכָּה לְשִׁמְעַ וְלִהְבִּין דְּבָרִים נוֹרָאִים כְּאֵלֶּה וְכוּ' וְכוּ', וּבָנוּ נִתְקַיִּים הַמְקַרָּא שֶׁבְשִׁפְלָנוּ זָכַר לָנוּ כִּי לְעוֹלָם חֲסִדוֹ, עַל כֵּן אֲנוּ מְחַיִּבִים לְשִׁמַּח וְלִרְקַד בְּכָל יוֹם וְיוֹם בְּכָל מָה שֶׁעוֹבֵר עֲלֵינוּ וּמִכָּל שָׁכַן וְכָל שָׁכַן בְּיוֹם טוֹב קֹדֶשׁ, וְאֵל יִהְיֶה לָךְ צֶעַר כְּלָל מָה שְׂאִין אֶתָּה זוֹכָה לִהְיוֹת אֲצִלְנוּ בְּכָל פֶּעַם כְּרָצוֹנְךָ הַטּוֹב, כִּי גַם זֶה לְטוֹבָה, כִּי יָקָר מְאֹד אֱלֹפִים פְּעֻמִּים כְּשֶׁאֶתָּה אֲצִלְנוּ פֶּעַם אַחַת בְּרַבַּע שָׁנָה בְּשִׁבְרִית מְנִיעוֹת כְּאֵלֶּה, מֵאֲשֶׁר הֵייתָ אֲצִלִּי בְּכָל שָׁבוּעַ בְּלִי מְנִיעוֹת..

עלים לתרופה ערב שביעי של פסח תקצ"ב

עמוד זה נתרם לע"ג הרה"ח ר' אליעזר דוד ב"ר יוסף צייטלין ז"ל - גלב"ע י"ד ניסן תשע"ה ת.נ.צ.ב.ה.

לְשׁוֹן רַבֵּנוּ ז"ל

טוֹעֲמִיָּה

כמבאר בלשון לעז רמז עמקות פונתו...
(ליקוטי הלכות מילה ד')

אָנְכִי שָׁמַעְתִּי מִמֶּנּוּ בְּבֵית רַנ"נ בְּאוּמִין, אַחַר
סַעֲדַת עַרְבִית, וְנִשְׁאַרְתִּי עִמּוֹ לְבִדּוֹ אַחַר בְּרַפְת
הַמְּזוֹן. וַיֵּשֶׁב בְּשֵׁתִיקָה.

אַחַר כֵּךְ עָנָה וְאָמַר בְּאִימָה וּבִירָאָה:

גָּא גָּא גָּא גָּא גָּא

תרגום

ה ה ה ה ה השם

הֵינּוּ שְׁבַתְחָלָה דְּבַר כְּמַרְתָּת וּמִזְדַּעֲזָע לְהוֹצִיא שְׁמוֹ
יְתַבְרַךְ בְּשִׁלְמוֹת, וְאָמַר רַק חֲצִי הַתְּבָה מִחֲמַת הָרַתָּת
וְהַזֵּיעַ. וְאַחַר כֵּךְ יֵצֵא מִפִּיּו הַקְּדוֹשׁ בְּאִימָה וּבִירָאָה
גְּדוּלָּה תַבַּת גָּאט בְּשִׁלְמוֹת כְּחֵץ מִיַּד גְּבוּר.

וְכוֹנְנָתוֹ הַפְּשוּטָה הָיָה לְהַכְנִיס בָּנוּ עֲצָם אֵימַת הַבוּרָא
יְתַבְרַךְ שְׁמוֹ, שְׁרָאוּיִין לְרַעַד וְלַחִיל מֵאֵימַת שְׁמוֹ
יְתַבְרַךְ הַמְּלֵא כָּל הָעוֹלָם וְעוֹמֵד עָלֵינוּ תָּמִיד. וְאִי
אֶפְשָׁר לְצִיר עֲנִין זֶה בְּכַתָּב. אִךְ הַמְּבִין וְחַפֵּץ בְּאַמֶּת
יְבִין מַדְעָתוֹ רְמִזִּים הַרְבֵּה עַל יְדֵי זֶה לְהַתְחַזֵּק בְּאַמוּנָה
שְׁלֵמָה בְּפִשְׁטוֹת, לְהֶאֱמִין שְׁמֵלֵא כָּל הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ,
וְהַשֵּׁם יְתַבְרַךְ עִמָּנוּ וְאַצְלָנוּ בְּכָל עֵת. שִׁים לְבָךְ הֵיטֵב
לְדַבְרִים הָאֵלֶּה בְּאַמֶּת, עַד שֶׁיִּמְשַׁךְ אֵימָתוֹ וּפְחָדָתוֹ
עָלֶיךָ:

חיי מוהר"ן תי"ד

זמני שבת קודש – חול המועד פסח

ניו יארק	אומין	הר יונה	מודיעין עילית	מירון וצפת	בני ברק	בית שמש	ירושלים וביתר	אין לסמוך על הזמנים בצמצום
7:05	7:16	6:27	6:36	6:27	6:43	6:26	6:27	הדלקת הנרות
7:26	7:38	7:06	7:06	7:07	7:05	7:06	7:07	שקיעה ערב שב"ק
1:58	2:14	1:30	1:30	1:30	1:31	1:30	1:29	חצות הלילה
5:04	4:43	5:03	5:06	5:03	5:06	5:06	5:06	עלות השחר
5:31	5:16	5:27	5:29	5:26	5:30	5:30	5:29	עטיפת הטלית
6:29	6:23	6:18	6:20	6:18	6:21	6:20	6:20	נץ החמה
8:48	8:37	8:41	8:43	8:40	8:43	8:43	8:42	סוף זמן קר"ש מג"א
12:58	1:01	12:41	12:42	12:40	12:42	12:42	12:41	חצות היום
7:27	7:39	7:07	7:06	7:08	7:06	7:06	7:07	שקיעה יום שב"ק
8:40	8:29	7:41	7:41	7:41	7:42	7:41	7:40	צאת השבת
	8:52	8:19	8:19	8:20	8:18	8:19	8:20	צאה"ש 72 דק'

כללים: הדלה"נ בירושלים ובי"ש מירון והר יונה 40 דק', במודי"ע 30 דק', בב"ב והו"ל 22 דק'. שקיעת החמה בא"י בגובה, באומן ובחול"ל במישור. חצות הלילה שש שעות שוות מוצאה"כ בניונים לפי האופק (כ-6.5 מע'). עלות השחר (72 ע"פ מע') 16.1 מע'. עטיפת הטלית 11.5 מע'. נץ החמה במישור כנהוג. סוף קר"ש (מג"א כנהוג) מעלוד"ש 16.1 מע' עד צאה"כ בניונים לפי האופק. צאת השבת בצאת כוכבים קטנים (רצו) 8.5 מע'.

הרוצה ליטול חלק בזכות ההדפסה וההפצה, וכן הרוצה לקבל הגליון

יפנה לטעל. **0548528284** (toameobreslev@gmail.com)

כמו"כ ניתן לתרום ב'נדריים פלוס' שלוחה 2450 עבור 'טועמיה חיים זכו - ברסלב'

לוח הלימודים היומיים לשבוע הבא פרשת שמיני

יום ראשון	יום שני	יום שלישי	יום רביעי	יום חמישי	יום שישי	שבת קודש	
יא	יב	יג	יד	טו	טז	יז	דף היומי גמרא סוטה
עט.	עט:	פ.	פ:	פא.	פא:	פב.	עמוד היומי ליקוטי מוהר"ן קמא
קלו	קלח	קלט	קמו	קמא	קמב	קמוג	דף היומי ליקוטי הלכות יו"ד ח"א
שה	שז	שט	שיא	שיג	שטו	שיז	שני עמודים ליקוטי תפילות לפי מהדורת תורת הנצח
👉 תורה ל"ו – בקרוב עלי מרעים							התורה הזמנית